

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ  
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

## ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΩΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

3 Φεβρουαρίου 2008

Κυριακή ΙC' Ματθαίου: τῶν ταλάντων (Ματθ. 25, 14-30)

«Εὖ δοῦλε ἀγαθέ· ἐπὶ ὀλίγα ἦς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω».

Ὁ ὠραῖος σημερινὸς παραβολικὸς θεῖος λόγος, ἀδελφοί, μᾶς ὁμιλεῖ περὶ ἀνθρώπου ποὺ ἀναχωρεῖ γιὰ ταξίδι καὶ λίγο πρὶν φύγη «ἐκάλεσε τοὺς ἴδιους δούλους καὶ παρέδωκεν αὐτοῖς τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ καὶ ὧ μὲν ἔδωκε πέντε τάλαντα, ὧ δὲ δύο, ὧ δὲ ἓν, ἐκάστω κατὰ τὴν ἰδίαν δύναμιν». Ἐμπιστεύτηκε δηλαδή ὁ θεάνθρωπος Ἰησοῦς, (γιατί αὐτὸς εἶναι ὁ ἀναχωρήσας τῆς παραβολῆς ἄνθρωπος), ποὺ ἦλθε στὴ γῆ, μᾶς ἔσωσε ἐκ τοῦ θανάτου καὶ τῆς ἁμαρτίας καὶ πρὶν ἀναληφθῆ στοὺς οὐρανοὺς (μᾶς ἐμπιστεύθηκε) διὰ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς Ἐκκλησίας Του τὰ ὑπάρχοντά Του, τὰ τάλαντά Του γιὰ τὴν πνευματικὴ μας συντήρηση καὶ αὐξηση καὶ σωτηρία.

Ποιὰ ἀλήθεια εἶναι τὰ τάλαντα τοῦ Θεοῦ ποὺ μᾶς παρέδωσε; Εἶναι οἱ πνευματικὲς καὶ σωματικὲς ικανότητες καὶ δυνάμεις, εἶναι οἱ ἀρετές: ἡ πίστη, ἡ ἐλπίδα, ἡ σοφία, ἡ γνώση, ἡ ἐλευθερία, ἡ θέληση, ἡ δύναμη, ἡ ἀγάπη, ἡ πραότητα, τὸ κάλλος, ἡ ὑγεία, ἡ φωνή, ἡ σχέση καὶ ἡ ἐπικοινωνία μετὰ τοῦ Θεοῦ, οἱ φυσικὲς καὶ ἠθικὲς ικανότητες, οἱ ἔμφυτες δεξιότητες καὶ τὰ προτερήματα. Αὐτὰ τὰ χαρίσματα, τὰ τάλαντα τοῦ Θεοῦ, πνευματικὰ καὶ σωματικὰ, μᾶς τὰ ἐμπιστεύτηκε ὡς πνευματικὸ κεφάλαιο καὶ αὐξητικὴ παρακαταθήκη καὶ «ἤλιπζεν» στὴν ἐλεύθερη φιλοτιμία μας, νὰ τὰ καλλιεργήσουμε, νὰ τὰ αὐξήσουμε, νὰ τὰ πολλαπλασιάσουμε καὶ γιὰ τὴν δική μας ὠφέλεια ἀλλὰ καὶ γιὰ τὴν διακονία τοῦ πλησίου, καὶ τέλος γιὰ τὴν δόξα τοῦ Θεοῦ. Κανένα δὲν ἄφησε ὁ Θεὸς χωρὶς προῖκα, χωρὶς τάλαντα. Ὅλους τοὺς ἐπροίκισε, τοὺς ἐκόσμησε, τοὺς ἐφοδίασε μὲ τὰ τάλαντά Του. Ὁ δωρεοδότης Κύριος «ἐν ἐκάστω διαιρεῖ τὰ χαρίσματα» καὶ χορηγεῖ τάλαντα καὶ χαρίσματα στοὺς ἀνθρώπους, τὰ λογικὰ αὐτὰ πλάσματά Του, καὶ δίνει προῖκα τὰ κατὰ δύναμιν στὸν καθένα μας «καὶ χάριν ἀντὶ χάριτος».

Πῶς ὅμως, ἀγαπητοὶ ἀκροατὲς τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ, χρησιμοποιοῦμε τοὺς θησαυροὺς καὶ τὰ τάλαντα τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ; Οἱ δυὸ πρῶτοι ἐργάσθηκαν φιλοτίμως ἐπὶ τῶν ταλάντων ποὺ ἔλαβαν, τὰ αὐξήσαν καὶ τὰ ἐδιπλασίασαν. Ἐφάνησαν ἄξιοι τοῦ Κυρίου τους καὶ ἐκεῖνων ποὺ τοὺς ἐμπιστεύθηκε, δηλ. τῶν χαρισμάτων, καὶ μὲ αἴσθηση εὐθύνης τὸν περίμεναν, γιὰ νὰ τοῦ ἀποδώσουν λογαριασμό. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Κύριός Τους, ὅταν «συναίρη λόγον μετ' αὐτῶν», τοὺς ἐπαινεῖ καὶ τοὺς ὑπόσχεται νὰ τοὺς καταστήσῃ κυρίους ἐν τῇ

Βασιλεία Του. «Εὗ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ. Ἐπὶ ὀλίγα ἤς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω». Ὁ τρίτος δὲν ἐργάσθηκε, γιὰ νὰ ἀναδείξῃ τὸ χάρισμα, τὸ τάλαντό του. Ἔσκαψε στὴ γῆ καὶ τὸ ἔκρυψε. Δὲν τὸ χρησιμοποίησε οὔτε γιὰ τὸν ἑαυτό του, οὔτε γιὰ τὸν διπλανό του. Γι' αὐτὸ καὶ ὅταν ὁ Κύριος τοῦ ζητῆ λογαριασμό, τὸν χαρακτηρίζει «πονηρὸ καὶ ὀκνηρὸ» καὶ διατάσσει νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν τὸ τάλαντο καὶ νὰ τὸ δώσουν σὲ αὐτὸν ποὺ ἔχει τὰ ἄλλα, γιατί ἀπεδείχθη ὅτι δὲν εἶχε καμμία πρόθεση καὶ διάθεση οὔτε νὰ δεχθῆ τὸ τάλαντο-χάρισμα οὔτε νὰ τὸ καλλιεργήσῃ, καὶ γι' αὐτὸ περιφρονητικὰ τὸ ἔκρυψε στὴ γῆ καὶ ἐπὶ πλέον βρίζει καὶ συκοφαντεῖ τὸν χορηγό.

Ὅταν ὁ χριστιανὸς διαπιστώσῃ τὰ ἰδιαίτερα χαρίσματά του, τότε ἀρχίζει ἡ ἀξιοποίηση τοῦ ταλάντου καὶ ἡ προσπάθεια τοῦ πολλαπλασιασμοῦ του. Γιατί, ἂν ἀδρανήσουμε, καὶ τὸ τάλαντον θὰ ἀφαιρεθῆ καὶ ἡ θεία δικαιοσύνη θὰ παρέμβῃ γιὰ τὴν ἀμέλειά μας· «τῷ γὰρ ἔχοντι παντὶ δοθήσεται καὶ περισσευθήσεται, ἀπὸ δὲ τοῦ μὴ ἔχοντος ὃ ἔχει ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ». Ἐκεῖνο ποὺ μένει λοιπὸν ὡς καθῆκον χωρὶς διακοπὴ εἶναι ἡ ἀντικειμενικὴ ἀξιολόγησις τῶν χαρισμάτων μας καὶ ἡ κατὰ τὸν καλλίτερο τρόπο ἀξιοποίησή τους. Γιατί αὐτὴ ἡ ἀξιοποίησις μᾶς προετοιμάζει γιὰ τὸν οὐράνιο προορισμό μας. Ἡ θέσις μας στὴν αἰωνιότητα βρίσκεται μέσα στὸ θέλημα τοῦ Κυρίου μας. Τὸ τάλαντον πολλαπλασιαζόμενον γίνεται τὸ μέσον, διὰ τοῦ ὁποίου ἀξιούμεθα τῆς μακαρίας φωνῆς «εὗ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ» καὶ προξενεῖ πολλαπλάσια ἀνταπόδοσις· «ἐπὶ ὀλίγα ἤς πιστός, ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω». Ἀδελφοί, ἐπίκαιρος ὁ ἱερὸς ὑμνωδός, ὅταν συνιστᾷ· «τοῦ κρύψαντος τὸ τάλαντον τὴν κατάκρισιν, ἀκούσασα ψυχὴ, μὴ κρύπτε λόγον καὶ χάρισμα Θεοῦ».

Ἀρχιμ. Ν. Κ.

[dkpdf-button]